

følges, komme til at hvile paa Meget paa disse Lodder, at jeg meget tvivler paa, at Halvparten af de Vedkommende vilde finde det Umaagen værd at tage imod Lodderne paa disse Billaar, og jeg vil da spørge, om man saa kunde tilpligte dem eller tvinge dem til at tage imod disse Lodder paa disse Billaar. Hvis dette er Meningen, da maa jeg dertil sige, at det vilde være meget anmassende af Lovgivningsmagten, ja, det vilde efter min Mening være det i en endnu højere Grad, end man vil kunne finde det efter Regjeringens Forslag. Jeg er dernæst imod de opstillede Billaar, fordi de gaae ud fra den virkelig udøvede Brugret; thi den kan ikke udfindes, ikke engang tilnærmelsesviis; det vil være totalt umuligt. Deri er jeg overbevist om, at Alle vilde være enige med mig, der kjende til de givne Forhold derovre. Desuden vilde man ogsaa ved at gaae frem paa denne Maade gaae sig imod det kongelige Gavebrev, Præmisserne til Høiesteretsdommen og Motiverne til Regjeringsudkastet; thi der er man gaaet ud fra den fra alle Sider, troer jeg, anerkjendte Basis, at det er Brugsretten, og altsaa de Brugsberettigede, der er Tale om, og ikke den factiske Udøvelse af Brugsretten. Med den ærede Formands Tilladelse vil jeg tillade mig at oplæse et Par Ord af det saakaldte Gavebrev eller den kongelige Resolution af 30te Mai 1832. Der siges nemlig: „Fremdeles ville Vi, at det Fællesskab, der nu finder Sted, med Hensyn til de saakaldte Udmarksjorder imellem Os og Dens Indvaanere, idet Vi eie Jorderne, og Indvaanerne derimod have Ret til at benytte dem til Græsning og Høstet, skal søges hævet; til den Ende blive Brugerne af disse Jorder at udlægge et til deres Brugsret svarende Areal.“ Der tales altsaa her om Brugsret.

Jeg veed heller ikke, hvorledes den $\frac{1}{2}$ pCts. Afdrag, eller, hvis Underændringsforslaget vedtages, den 1 pCts. Afdrag skulde blive berigtiget ved Dødsfald, Falliter osv. —; men det skal jeg ikke nærmere gaae ind paa nu. Der-

næst maa jeg være imod de opstillede Billaar, fordi Leiere og Indsiddere derved udelukkes; men dette vilde være aldeles stridende imod det givne Grundlag, der, som sagt, fra alle Sider er anerkjendt. Dernæst og i Særbeskhed vilde det med Hensyn til Overenskomsterne gjøre mig ondt, om Ændringsforslaget blev vedtaget; thi de foreløbige Overenskomster, der have i de allerfleste Landsfogne, vilde derved blive fuldstædte, idet der efter Ændringsforslaget forlanges fuldstændig Enighed; dette maa nemlig forudsættes, da der ikke, som i Regjeringsforslaget, nævnes Noget om, at det er tilstrækkeligt, at mindst $\frac{3}{4}$ af hver Part skulle være enige, og jeg vilde ansee det for meget uheldigt, om man derved forpurrede de mange Overenskomster, der nu foreligge. Der er, mig bekjendt, idetmindste eet Landsfogd, hvor der kun findes een, siger og skriver een Hartkornseier, der er uenig med de andre Sognebeboere, og et tilnærmelsesviis lignende Forhold findes der paa flere andre Steder. Dernæst har jeg al god Grund til at holde paa Regjeringsforslaget, fordi Stemningen og det almindelige Dasse paa Bornholm med Hensyn til det ere bekjendte Størrelser, hvormod jeg, uden at sige for Meget, dog vistnok tør sige, at det er ubekjendte Størrelser med Hensyn til Ændringsforslaget; det er min personlige Overbeviisning, at Ændringsforslaget vil aldeles ikke finde Anklang hos det store Fleertal af Bornholmere. Saa har jeg naturligviis ogsaa imod en anden Afgjørelse, da den vil forhale Sagen, hvilket er høist uheldigt, fordi Forholdene derved vilde blive mere og mere indviklede og vanskelige. Endelig troer jeg, at der fra flere Sider er blevet hittret, at disse Jorder skulde udskiftes specielt i Lodder til vedkommende Lodberettigede, og derfor har man paaberaabt sig, at dette skulde være efter den kongelige Resolution af 30te Mai 1832; dette er imidlertid ingenlunde Tilfældet, thi der staaer kun i denne Resolution, at det Fællesskab, der finder Sted mellem Kongen eller Staten som Eier og Bornholms Beboere som